

LEDINKO

šolski časopis Podružnične šole Ledine

februar 2020

Šolski časopis Podružnične šole Ledine

Avtorji: učenci novinarskega krožka, učenci POŠ Ledine

Mentorice: Nina Rogelja, multiplikatorica na projektu Popestrimo šolo 2016-2021, Florjana Podgornik, Laura Debeljak, Martina Fabčič

Oblikovanje, lektoriranje: Nina Rogelja

Logotip na naslovnici: Gaal Rutar

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI
SOCIALNI SKLAD
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

Kdo smo mi ... **NOVINARJI?**

EVA GABRIJELČIČ, 4. d

Moje ime je Eva Gabrijelčič. Obiskujem 4. d razred na podružnici Ledine. V prostem času se igram s sosedom Etienom, moja najljubša igrača so lego kocke.

Hodim tudi v glasbeno šolo. Že drugo leto igram na pozavno in rada hodim k prof. Gregorju.

Na novinarski krožek sem se vpisala zato, ker me zanima novinarstvo in raziskovanje. Zelo sem vesela, da bomo izdali časopis z imenom Ledinko.

Uživajte v našem časopisu!

MIHA MLEKUŽ, 4. b

Sem novinar Miha Mlekuž iz 4. b razreda. V prostem času najraje plezam po plezalnih stenah, drevesih in igralih. Rad hodim v hribe in igram košarko. S sošolci se popoldne družim na igrišču za našo šolo na Ledinah. Zelo si želim, da bi mi doma pustili več igrati igrice.

Za novinarski krožek sem se odločil, ker rad pišem pesmi. Želim si pripraviti intervju z ravnateljem ali kakšno znano osebo. Upam, da bomo kaj posneli tudi s kamero.

GAAL RUTAR, 3. d

Ime mi je Gaal, živim v Gorici. Hodim v glasbeno šolo, igram trobento. V prostem času se rad igram.

Odločil sem se, da se vpišem v šolsko novinarstvo, ker je moja mama novinarka. Obiskujem 3. razred na Podružnični šoli Ledine.

KAJETAN VALIČ, 2. c

Sem Kajetan Valič iz 2. c razreda. V prostem času rad zidam lego kocke in konstruiram iz lesenih deščic.

Na novinarstvo sem se vpisal, ker bi rad videl radijski studio.

ULA RADOJEVIČ, 4. d

Sem Ula Radojevič, hodim v 4. d razred. V prostem času igravam namizni tenis in hodim na mažoretke.

Na novinarski krožek sem se vpisala, ker mi je ta poklic všeč in ker se mi zdi, da se bomo imeli lepo.

MELINDA ŽIVKO, 3. d

Sem Melinda Živko. Imam 8 let in obiskujem 3. razred OŠ Milojke Štrukelj (Podružnično šolo Ledine). Poleg šole imam tudi več interesnih dejavnosti, in sicer pevske vaje, roket, likovni, novinarski in dramski krožek ter tabornike, popoldne pa treniram karate.

IAN BELTRAM, 4. d

Sem Ian Beltram iz 4. d razreda. Star sem 9. let. V prostem času igravam košarko in se rad družim s prijatelji.

Za ta krožek sem se odločil, ker upam, da bomo uporabljali kamero.

TAJA ZAMRNIK, 4. d

Ime mi je Taja Zamrnik, imam 9 let in obiskujem 4. d razred. Zelo rada imam živali. Obiskujem tudi glasbeno šolo in igravam klavir. V prostem času se rada igravam, jaham konje in hodim na izlete v naravo.

Na novinarski krožek sem se vpisala, ker rada raziskujem, sem radovedna in me zanima, kako se napiše dober članek.

Pri nas se vedno nekaj zanimivega dogaja

Natečaj Pravljični svetovi Svetlane Makarovič in Jelke Reichman

V oktobru smo sodelovali na natečaju Mladinske knjige »Pravljični svetovi Svetlane Makarovič in Jelke Reichman«. Umetnici letos praznujeta visok in okrogel rojstni dan – praznujmo z njima!

V šolski knjižnici smo poiskali in zbrali otroške knjige Svetlane Makarovič in knjige, ki jih je ilustrirala Jelka Reichman, ter jih razstavili.

Učenci tretjega a razreda in učiteljica Florjana Podgornik so ilustrirali zgodbico Svetlane Makarovič Sapramiška ter poskrbeli za obveščanje in okrasitev šole.

V šolski knjižnici je potekala ustvarjalna delavnica. Izbrali smo knjižnega junaka Mačka Murija. Knjiga je odlično izhodišče za pogovor in poustvarjanje.

Pripravili smo kratko otvoritev razstave. Dogodek so vodile učenke četrtega b razreda. Recitirale in dramatizirale so pesmi iz knjige Svetlane Makarovič Sapramiška in zapele pesem Moji beli zobki.

Ali veš, da ...
nastane mavrica samo,
kadar so na nebu oblaki
in dežuje ter istočasno
sije sonce?

šolska knjižničarka Nataša Gerbec

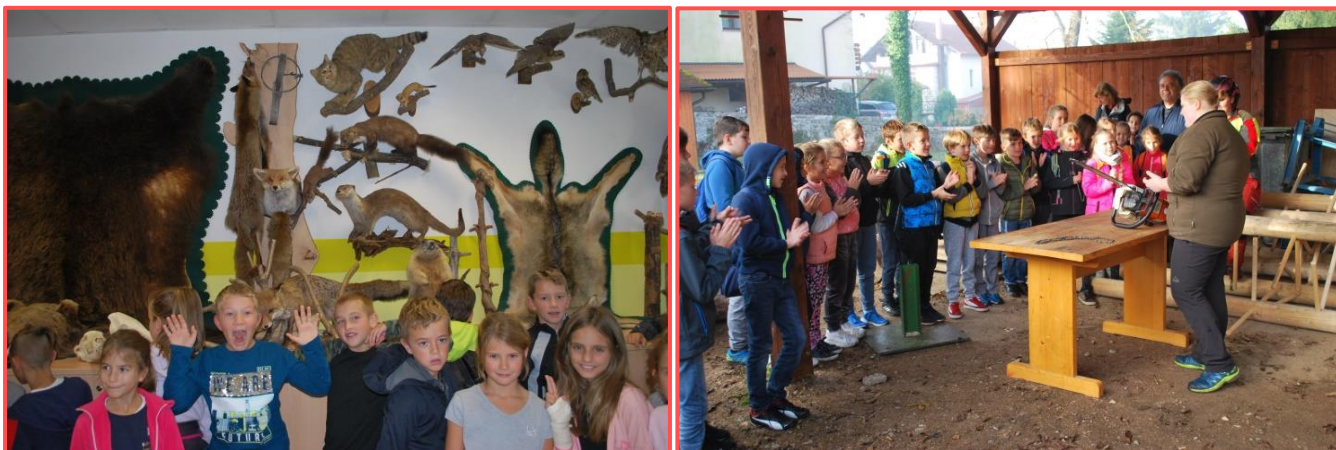
V POSTOJNI

V petek zjutraj me je mama zbudila bolj zgodaj. Odpravil sem se v šolo. Tam nas je že čakala učiteljica. Dežurni učenci so prinesli in razdelili malico, spravili smo jo v nahrbtnike in odšli na avtobus.

Na avtobusu smo gledali risanke o prometu. Hitro smo prispeli v Postojno. Peš smo odšli do gozdarske šole. Tam so nas pričakali profesorji in učenci. Peljali so nas do žage. Pokazali so nam, kako se žaga, menja veriga na motorni žagi in razkazali drugo orodje. Nato smo si ogledali gozd v bližini šole. Opazovali smo različna drevesa, čebelnjak in hodili po hlohkih. Odšli smo v šolo in pomalicali.

Po malici smo odšli v učilnico, kjer je bilo veliko nagačenih živali, suhe kože, rogovje in še veliko drugih zanimivih stvari.

Čas je hitro minil. Poslovlili smo se in odšli na avtobus. Vrnili smo se v šolo. Bilo je lepo.

Branislav Danilov, 3. a

OBISK GORIŠKE KNJIŽNICE FRANCETA BEVKA

Z razredom smo obiskali knjižnico Franceta Bevka. Najprej so nas odpeljali v malo dvorano, kjer sta nam knjižničarki na platnu pokazali slike, kako je nastajala knjižnica. Nato smo se odpravili v zgornje nadstropje, kjer smo si ogledali sobo Franceta Bevka in njegove knjige ter prisluhnili o zgodovini knjižnice. Tam smo videli veliko zanimivih stvari, na primer tudi zelo majhne knjige. Najmanjša je bila manjša od mojega nohta.

Pokazali so nam tudi avtobus poln knjig – bibliobus, ki ga knjižnica uporablja, da si lahko knjige izposodijo tudi ljudje iz oddaljenih vasi.

Po končanem ogledu smo si nekateri učenci izposodili knjige in se nato odpravili nazaj v šolo.

Taja Zamrnik, 4. d

OGLED BEVKOVE KNJIŽNICE

Zgodaj zjutraj smo se odpravili v Bevkovo knjižnico. Vsi učenci 4. b in d razreda smo bili zelo vznemirjeni. Veselili smo se lepega dne.

V knjižnici smo se razdelili v dve skupini. Učenci 4. b razreda smo si najprej ogledali različne oddelke knjig. Videli smo najmanjšo knjigo v knjižnici. Velika je bila en centimeter in imela zelo lepe skice. Videli smo tudi najstarejšo knjigo v knjižnici, ki je imela platnice iz lesa. Ogledali smo si spominsko sobo pisatelja Franceta Bevka. Tam so lepo urejeni njegovi osebni predmeti. Najbolj zanimivi so bili nožek za odpiranje pisem, vaba za miši in Bevkova nočna lučka. Na koncu smo se po stopnicah spustili do bibliobusa. Ogledali smo si ga od zunaj in še bolj temeljito od znotraj. Povedali so nam, da tehta šest ton, eno tono ima motor, pet ton pa vse ostalo. V njem je veliko zanimivega gradiva, največ pa knjig. France Bevk mi je bil že prej zelo všeč, ker je moji babici plačal Cockto, ko je bila majhna, zato sem prebral tudi njegovega Petra Klepca.

Zdaj, ko smo v šoli prebrali še knjigo Lukec in njegov škorec, pa je eden od mojih najljubših pisateljev.

Miha Mlekuž, 4. b

OBISK GASILSKEGA DOMA

V oktobru smo učenci 2. razredov obiskali gasilski dom v Novi Gorici. Pokazali so nam obleke gasilcev ter gasilska vozila. Eden izmed gasilcev je nas – učence, dvignil visoko v zrak v gasilskem vozilu z dvizžno košaro. Gasilec nam je dovolil, da smo dvignili gasilsko jeklenko, vendar nam je moral pri tem pomagati, saj tehta kar 20 kg. Videli smo tudi gasilski aparat zelene barve, ki je namenjen gašenju gorečih maščob. Pokazali so nam cevi za vodo, ki so različno debele in škarje za rezanje pločevine. Nazadnje so nas še pogostili z bonboni, napolitankami in čajem.

Obisk pri gasilcih mi je ostal v zelo lepem spominu.

Kajetan Valič, 2. c

Ali veš, da ...
sta kemični svinčnik
izumila brata Biró
leta 1938?

HOTEL ZA ŽUŽELKE

Z učiteljicama Nadjo in Martino smo učenci 4. d razreda med tednom otroka naredili hotel za žuželke. Ne za navadne žuželke, ampak za koristne, kot so divje čebele, čmrlji ... Postopek je trajal cel teden. Vsak izmed nas je moral prinesiti les, bambus, lubje, listje, vejice ali posušeno trsje. Hišnik Klemen nam je naredil leseno hišico, v katero smo zlagali vse, kar smo prinesli. Postavili smo ga na murvo za šolo. Hotel smo poimenovali Žuži hotel.

Taja Zamrnik, 4. d

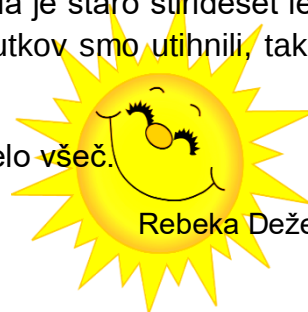

NARAVOSLOVNI DAN PANOVEC

Zjutraj smo se z učiteljico Janjo zbrali v razredu. Razdelili smo se v skupine in odšli proti Panovcu.

V Panovcu smo hodili po gozdni poti. Ob straneh je bilo veliko različnih dreves. Dobila sem liste in plodove. Videla sem tudi nekaj gob. Gob nisem poznala, zato sem jih pustila v naravi, tako kot pravijo gobarska pravila. Ob poti je ležalo požagano drevo. Z učiteljico smo mu prešteli letnice in ugotovili, da je staro štirideset let. Živali nismo srečali, ker smo bili preglasni. Le za nekaj trenutkov smo utihnili, takrat smo slišali ptičje petje.

Proti šoli smo se vračali po drugi poti. Ta dan mi je bil zelo všeč.

Rebeka Deželak, 3. b

V GOZDU

V sredo smo odšli v Panovec. Ustavili smo se pri mostu.

Po kratkem počitku smo zavili desno v gozd. Na naši levi je bilo veliko gobarjev, ki so nabirali štorovke. Po krajši ravnini smo zavili na strmo stezo. Vse okrog nas je bilo veliko dreves in grmov. Pod nogami nam je šumelo listje. Na tleh je bilo veliko želodov, malo kostanjev in skoraj nič žira. Lana in Chanel sta našli gobo, Aleksander pa nam je pokazal pajčevino. Veseli smo bili, ko je zapihal veter in nosil liste po zraku. Med potjo smo izvedeli veliko novega in zanimivega. Učiteljice so nam dovolile, da smo šli čez hlod.

V šolo smo se vrnili po isti poti. Ta dan nismo imeli domače naloge.

Danaja Berginc, 3. a

TRŽNICA

Učenci naše šole smo na tehniških dnevih pripravili stvari za novoletno tržnico. Tržnico smo imeli v avli naše šole. Bila je zelo lepo pripravljena. Na naših stojnicah si dobil skoraj vse, kar ti srce poželi. Prodajali smo voščilnice, piškote, plastelin hišice, čaje, zelišča in začimbe, suho sadje, izdelke iz naravnih materialov ... Prodajali smo učenci četrtil razredov, menjavali smo se na eno uro. Bilo nam je zelo lepo. Veseli smo bili prostovoljnih prispevkov. Čas nam je zelo hitro minil.

Ian Beltram, 4. d

S sošolci smo izdelovali izdelke za bazar oziroma tržnico. V torek smo začeli. S skupnimi močmi smo izdelali super izdelke in prodaja se je lahko začela. Prodajali smo različne stvari: domači plastelin, piškote, hišice, različne obeske in voščilnice. Izdelke, ki so ostali, pa so odpeljali na matično šolo OŠ Milojke Štrukelj, kjer so jih prodali. Naše mojstrovine smo sami prodajali in pri tem zelo uživali.

Taja Zamrnik, 4. d

PRAZNIČNA TRŽNICA

V četrtek, 28. 11. 2019, sem si s starši ogledal novoletno prireditev na centralni šoli.

Nastopali so učenci višjih razredov. Zaigrali so nam igrico Kraljevi smetanovi kolački. Meni je bila najbolj všeč deklica, ki je igrala vlogo čarovnice vseh čarovnic. Med igro so bile tudi plesne in pevske točke. Nastopal je tudi naš pevski zbor. Zapeli so nam dve pesmici. Ko se je predstava končala, nas je pozdravil še ravnatelj.

Po končani prireditvi smo si ogledali izdelke, ki smo jih naredili skupaj z učitelji. Izdelke smo lahko tudi kupili.

Ali veš, da ...
poznamo dve vrsti
snega: pršič, to je suhi
sneg, in južni sneg, ki je
moker in težak?

Filip Kolšek, 3. a

Na praznični novoletni tržnici mi je bilo najbolj všeč, ko je nastopala moja sestra.

Zala Čebon, 1. c

PLAVALNI TEČAJ

Na plavalnem tečaju smo učenci tretjih razredov bili 5 dni. Vsak dan smo okrog 8.00 stopili na avtobus. Vozili smo se približno 20 minut. Ko smo prišli, smo si nadeli kopalke in šli na tribuno, kjer smo počakali ostale. Najprej smo plavali 2 uri, potem smo imeli malico, nato pa še 3 ure. Po končanem plavanju nas je prišel iskat avtobus. Po končanem tečaju smo bili tudi ocenjeni.

Melinda Živko, 3. d

OBIŠK DARINKE KOZINC

Učenci 4. b in 4. d smo se dan pred kulturnim praznikom odpravili na matično šolo, kjer so nas pričakali tudi učenci 4. a in 4. c razreda. Odpravili smo se v knjižnico, kjer nas je čakala Darinka Kozinc, ki se nam je predstavila kot pisateljica. Prebrala nam je knjigo Mišja stevardesa iz zbirke Mišje mesto. Povedala nam je, da je delala tri leta kot stevardesa. Pokazala je tudi slike. Rekla nam je, da so nedolgo časa nazaj morale mame zapustiti družino in oditi delat v Egipt ter da jih ni bilo domov več let. Prebrala nam je tudi pravljico o deklici in njeni babici.

Ula Radojevič, 4. d

Tudi ko nismo v šoli, se imamo fajn! 😊

NOČ ČAROVNIC

Vsako leto imamo v mesecu oktobru noč čarovnic. Pri nas doma na ta dan režemo bučo.

Letos nam je bučo prinesel dedek Milan. Buča je bila velika, okrogla in temno zelene barve. Z očetom in bratom smo se zvečer lotili dela. Odločili smo se, da naredimo strašno bučo. Buči smo izrezali poševne oči in velika usta z ostrimi zobmi. Ko je bila izdelana, smo vanjo položili prižgano svečko. Bučo smo postavili na teraso. Odšli smo v hišo in ugasnili luči. Takrat je buča izgledala še bolj strašna.

Verjamem, da se je marsikdo ustrašil. Ta dan je bil zelo lep.

Nina Toman, 3. b

KROMPIRJEVE POČITNICE

Med jesenskimi počitnicami sem v sredo z družino šla v Ljubljano. S starši smo obiskali Mestni muzej. Tam smo videli pet tisoč let staro kolo. Kolo je imelo veliko luknjo. Oblekla sem si vitezovo opremo. Oklep je bil zelo težak. Ogledali smo si tudi klet, v kateri so bili razstavljeni različni predmeti iz preteklosti. Po ogledu smo odšli na kosilo in nato v trampolin park.

V muzeju mi je bilo zelo všeč. Upam, da ga bom še kdaj obiskala.

Lili Modrijan, 3. b

IZLET MED KROMPIRJEVIMI POČITNICAMI

Naša družina zelo rada hodi v hribe, zato smo se tudi te počitnice odpravili na pohod. Nameravali smo iti na Nanos, a že v avtu na poti proti Nanosu smo se odločili, da gremo na Čaven, ker je bila burja premočna in bi bilo na Nanosu nevarno. Tudi na Čavnu je bilo vetrovno in hladno, ker pa smo bili edini pohodniki, smo zelo uživali v naravi. Videli smo srne, plezali po skalah in nabirali šipek. Jesenski izleti v hribe so mi zelo všeč.

Miha Mlekuž, 4. d

POHOD NA TRIGLAV

Tata sem veliko časa prepričeval, da greva na Triglav, a vedno je odgovoril: »Ko boš pripravljen.« Te poletne počitnice smo veliko hodili v hribe in tata mi je rekel, da bova šla kmalu na Triglav. Čez nekaj dni sva zelo zgodaj vstala in se odpravila na pot iz Pokljuke. Bila je še noč in bilo mi je mraz, a ko sem nekaj časa hodil, sem se ogrel. Hodila sva po gozdu, a kmalu sva prišla iz gozda na skalnato pobočje. Ustavila sva se v Vodnikovem domu, od koder sva videla Triglav in kočo Planika, kjer sva ta dan prespala. Po poti sva videla nekaj živali in pojedla veliko malin, ki so tam rasle. Ko sva prišla v kočo Planika, je bilo še veliko časa do večera, zato sva se šla igrati na sneg. Veliko sva pojedla in zgodaj šla spat. Zjutraj sem se zelo, zelo zgodaj zbudil. Pri koči je bil zelo lep razgled na zvezde in luno. Pojedla sva zajtrk in takoj odšla na pot proti vrhu. Pot je bila zahtevna in zelo zanimiva. Še dobro, da sem se s pasom pripenjal na jeklenice in imel čelado. Na vrh sva prispela pred osmo uro zjutraj. Zelo je pihalo, zato sem se skril v Aljažev stolp. Nihče drug se ni spomnil tega. Nato me je tata še krstil z vrvjo po riti, ker sem bil prvič na Triglavu. Bil je zelo lep razgled. Vsi oblaki so bili nižje od naju. Z lešniki iz čokolade sva nahranila še kavke in se odpravila navzdol do kočice na Kredarici. Na poti proti dolini je začelo deževati. Tako močno je padalo, da so čez skale lili slapovi vode. Bilo je lepo ampak tudi zoprno, ker sva bila mokra. V Vodnikovem domu sva počakala, da je nehalo deževati. V botaničnem vrtu pri koči sva videla kačo in veliko rož. Zelo je bilo zabavno. Naslednje jutro sva se odpravila do potočka na Malem polju. Tam sem ujel dva gorska pupka in si jih podrobno ogledal. Na poti proti avtu sva videla tudi trop sedmih gamsov. Vzpon na Triglav je bil zelo zanimiv. Zelo rad bi šel še enkrat.

Miha Mlekuž, 4. d

JESEN V MARIBORU

Maribor sem si izbrala zato, ker moja teta živi v okolici Maribora ter ker je lepo mesto in ga ne obiskujem redno.

Maribor leži na SV Slovenije. Do njega lahko pridemo z vlakom. Pred železniško postajo je stara lokomotiva. V Maribor lahko pridemo tudi z letalom ali avtom. Nekoč je tudi reka Drava predstavljala pomembno prometno pot, po njej so splavarili.

Lokomotiva pred železniško postajo

Preko Drave pridemo v center mesta, kjer lahko najdemo kužno znamenje, rotovž (mestno hišo), stolno cerkev, male trgovinice in bare. V stolni cerkvi je bil moj pra pra pra pra stric škof.

V Mariboru so tudi večje trgovine, na primer Europark, planet Tuš s kinom, veliko trgovin za avte različnih znamk, tržnica z raznovrstnim sadjem in zelenjavo.

V Mariboru je veliko znamenitosti, med drugimi tudi glavni trg in grad. Poleti se odvija tam tudi festival Lent, kjer nastopajo različne glasbene in gledališke skupine.

Na Lentu je tudi najstarejša trta na svetu. Stara je več kot 400 let. Obiskala sem tudi park Trije ribniki. V parku sta akvarij in terarij. Tam so tudi raznovrstna igrala za najmlajše in malo večje otroke.

Na Mariborskem Pohorju se lahko pozimi smuča, poleti pa podi po kolesarskih progah in sprehaja po označenih poteh.

MLADE PA NAS BO VERJETNO BOLJ ZANIMALA ZABAVA ZA OTROKE, KI SE DOGAJA V MARIBORU. Za najmlajše je Bumbar park. Jaz pa rada obiščem kino ali akvarij/terarij.

Ravno, ko sem bila na obisku, je bila v centru Maribora evakuacija zaradi deaktivacije bombe. S teto sva ta čas izkoristili za nakupovanje v Ikeji v Avstriji.

Najlepše, ko grem v Maribor, je to, da takrat obiščem kino, kjer se vedno vrtijo risanke. S teto si vzamemo veliko porcijo kokic in si ogledava najnovejšo risanko, ki je na sporedu. Te počitnice sem si ogledala Mali jeti.

Eva Gabrijelčič, 4. d

IZLET MED POČITNICAMI

Na lep sončen dan med počitnicami smo se z družino odpravili na Banjšice. To je majhna vas, ki jo obkrožajo griči, travniki in gozd. Peljali smo se mimo zaselka Krvavec, parkirali avto poleg ceste in se odpravili na hrib, ki mu domačini pravijo Slemno.

Na poti smo občudovali travnike, hribe ter razgled na dolino reke Soče in gore. Videli smo tudi krave, ki so se pasle na travniku.

Ko smo prišli na konec poti, smo pojedli malico, ki smo jo prinesli s sabo in se okrepčali.

Ker je na hribu pihal veter, sva s sestrice Lino spuščali vsaka svojega zmaja, ki sta poletela visoko v zrak.

Uživali smo v lepem vremenu in si vzeli čas tudi za nabiranje gob, ki so rastle v bližnjem gozdu in travniku. Nato smo se počasi odpravili proti avtu in se odpeljali nazaj domov.

Ali veš, da ...
je največji planet v
našem osončju
Jupiter, ki je 1300
krat večji od Zemlje?

Taja Zamrnik, 4. d

NOVOLETNE POČITNICE V BUTARIH

Novoletne počitnice sem preživel v Butarih. Butari so zelo majhna vas blizu Kopra. V njej živi manj kot 50 ljudi. Tam živi tudi moj nono ter moj prijatelj Andrej, s katerim se rad igram. Andrej ima 12 let in hodi v Osnovno šolo Gračišče.

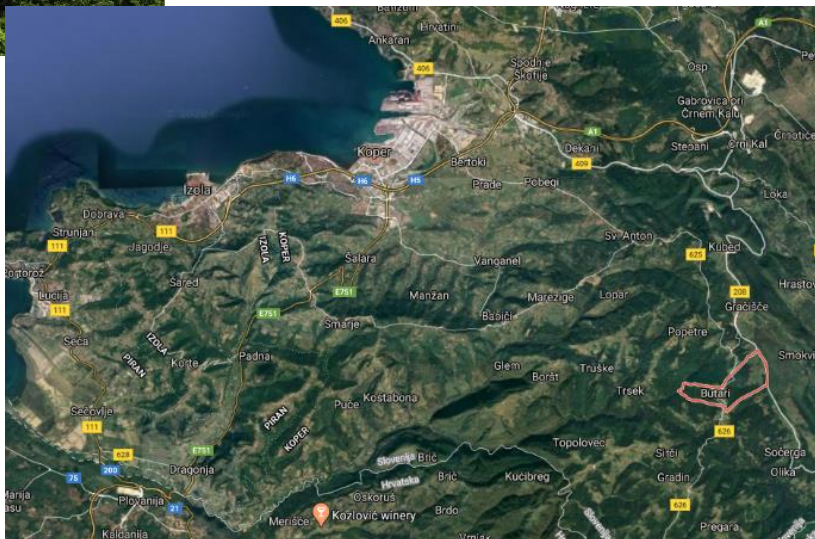
Za božič sem pri nonotu dobil veliko mizo z igrami, kot so pingpong in biljard. Od vseh daril mi je bil najbolj všeč skiro. Skiro je zelene barve in ima tri kolesa. Andrej mi je pokazal, kako se skače s skirojem. Med počitnicami sem se ves čas vozil z novim skirojem in se od Andreja učil raznih trikov. Andrej me je naučil, kako pospešim dirkanje s skirojem po klancu navzdol in kako lahko varno zaustavim skiro. Imela sva se zelo lepo.

Tudi za silvestrovo sem bil z Andrejem in njegovo družino. Po večerji je Andrej prinesel helikopter in ga vozil z daljinskim upravljalcem, jaz pa sem mu naredil bazo za pristajanje. Tako smo pričakali polnoč in novo leto. Takrat sva z Andrejem nazdravila z otroškim šampanjcem.

Komaj čakam, da bodo naslednje počitnice, ker sem se imel za novoletne tako zelo lepo.

Gaal Rutar, 3. d

INTERVJU Z RAVNATELJEM

Pozdravljeni, gospod ravnatelj!

Najlepša hvala, da ste se odzvali našemu povabilu na intervju.

Dober dan in hvala, da ste me povabili.

Miha: Koliko časa ste že ravnatelj?

Trenutno pet let in pol.

Miha: Kaj vse delate v vlogi ravnatelja?

Ogromno. Skrbim, da vam je na šoli lepo, da je učiteljem lepo, da skupaj za vas pripravimo čim boljši program. Potem imam ogromno sestankov: z učenci, s starši, z učitelji, z občino in ministrstvom. Pripravljam tudi letni delovni načrt, poročilo o realizaciji in še mnogo, mnogo drugega.

Ian: Kako se počutite, ko opravljate svoje delo?

Zelo sem ponosen, sploh, ker sem ravnatelj na OŠ Milojke Štrukelj.

Ian: Ali vam je vaše delo všeč? Pojasnite.

Da, zelo mi je všeč. Opravljam koristno delo, pomembno delo, da skrbim, da je vam učencem na šoli lepo, kot sem že prej povedal.

Ian: Koliko časa vam vzame ta poklic na dan?

Recimo, tako čisto pošteno, nekje 10 ur na dan.

Melinda: Ali vam kdo pomaga pri delu? Kako?

Da, pomagajo mi vsi učitelji, a za pravo pomoč ravnatelju imam dve pomočnici ravnatelja.

Melinda: Kdaj in zakaj ste se odločili, da boste postali ravnatelj?

Odločil sem se približno 10 let nazaj, to pa zato, ker sem hotel nekaj več, se pravi, ker sem kot učitelj videl določene stvari, ki sem jih želel spremeniti in sem si rekel, da jih lahko spremenim samo kot ravnatelj.

Melinda: Koliko je zaposlenih na OŠ Milojke Štrukelj (s podružnico)?

Na OŠ Milojke Štrukelj je zaposlenih 118 delavcev, od tega je približno 75 učiteljev in drugih strokovnih delavcev, ostalo so potem hišniki, čistilke, delavke v računovodstvu, kuharji, svetovalna služba, javni delavci.

Taja: Koliko je vseh učencev na obeh šolah skupaj?

Na obeh šolah je približno 805 učencev. Ta številka se ves čas spreminja, saj prihajajo novi učenci in nekateri tudi odhajajo.

Taja: S čim se ukvarjate v prostem času?

Z družino.

Kajetan: Na katero šolo ste hodili?

Hodil sem na Osnovno šolo Stopiče, to je šola pri Novem mestu.

Kajetan: Kateri šolski predmet Vam je bil v OŠ najljubši in zakaj?

Rad sem imel šport, matematiko, zelo rad pa sem imel tehnično vzgojo, ker sem bil lahko ustvarjalen.

Taja: Ste kot otrok v šoli kdaj ušpičili kakšno lumparijo?

Oh, verjetno, nekaj neumnosti je tudi bilo. Ne vprašajte pa kaj. (smeh)

Taja: Kakšne ocene ste imeli v OŠ?

Štirice in petice.

Gaal: Kakšni se vam zdimo učenci? Ali smo zelo nagajivi?

To pa ja, nagajivi, a po drugi strani zelo pridni, kulturni in spoštljivi, kar mi je zelo všeč.

Gaal: Kaj si želite spremeniti na naši šoli?

Recimo, tukaj na Ledinah bi želel, da imate zunaj še kakšna dodatna igrala, da imate lepe in prostorene učilnice, da imate ustrezne učne pripomočke in, kar se mi zdi, da tukaj poleti najbolj rabite, kakšno senco, da ko boste pomladi in poleti zunaj na igrišču, se boste lahko kam skrili, ko bo vroče. Na matični šoli pa je potrebno prenoviti celo šolo. Tako da to je sedaj moje delo v nadaljevanju.

Gaal: Ali želite kaj sporočiti našim bralcem?

Da ostanite nagajivi še naprej, vendar spoštljivi in pridni ter se pridno učite.

Miha: Hvala, da ste si vzeli čas za nas. Želimo vam, da bi bili še naprej tako uspešni!

Hvala!

Ali veš, da ...
je najstarejši najden
inštrument flavta,
izrezljana iz jastrebovih
kosti, stara okoli 35.000
let?

Smo tudi pesniki, pisatelji, slikarji ... pravi UMETNIKI

KROMPIR

Ko krompir mirno spi,
Zasliši, ko kmet govori.
Krompir dozorel je,
slasten pire bo.

Kaj, da pire bom postal?
O ne, ni govora.
Jaz v zemlji bom ostal!

Nočem v kotel!
Je kričal na ves glas.
In tako je krompir
v zemlji ostal,
poslastica črvov postal.

Primož Ergaver, 3. c

ZIMSKA

Sneg, ki pada z neba,
vsi veselijo se ga,
te bele snežne odeje,
ki nikogar ne pogreje.

Ko zjutraj otroci vstanejo,
pograbijo sanke,
oblečejo bundo
in gredo čez planke.

Ko čas za kosilo je,
otroci jamrajo,
ker nočejo domov,
čeprav so lačni kot vol.

Skoraj noč je že,
otroci se hočejo igrati,
a starši resno rečejo:
»Zdaj bo treba spati.«

Milan Stojanović, 4. d

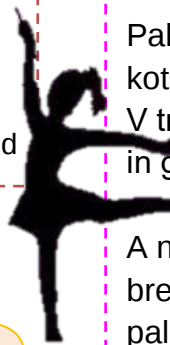
JESENSKA PESEM

Trilili, tralala, škrati skakajo do neba.
Vile letijo, rože pa dišijo.
Hahaha, hahaha, ena goba se smehlja.
Ga, ga, ga, ena raca pa raca.
Šum, šum, šum, listje šumi,
meni pa po jeseni diši.

Gaal Rutar, 3. d

Ali veš, da ...
so kompas izumili
Kitajci okoli leta
1100?

ROBČEK

Bil je en robček v škatli zložen.
Pa pride deklica Gaja,
vzame ga ven.

Robček se strese.
Kaj bo zdaj z mano?
Bil sem čist, nočem na plano.

Gaja si nos obriše
in robček se ustraši.
V smetnjak me bo vrgla,
gotovo tam straši.

Kje bom pa zdaj pristal?
Ves sem umazan!
Jasno, pod tuš se bom dal.

Tinkara Kuštrin, 3. d

TWIRLING PALICA

Palica v trgovini lepa leži
in Ana jo kupiti želi.

Kupi jo Amina,
lepo jo vrti
in palica v njenih rokah oživi.

Palica pade na tla,
kotaliti se ne zna .
V travi obleži
in grenke solze briše si.

A na tekmovanju jo Amina
brez problema vrti,
palici ubogi se v glavi vrti.
Ustavi že enkrat,
vrti se mi, vrti.

Amina Xhaferi, 3. d

TROBENTA

Trobenta sedi v kovčku.
Tam lepo se ima.
Pride Jakob,
ki je poln želja.

Joj, udarec na udarec!
Kaj bo z menoj?

Zamašen ventil, ojoj, prejoj.
Popravilo bo potrebno, da
bo spet z menoj.

Gaal Rutar, 3. d

MOJE KOLO

Kolo, kolo, kolo,
ti me pelješ naokrog.
Kolo, kolo, kolo,
skupaj greva vsepovsod.

Kolo, kolo, kolo,
zdaj ustavi stop, stop,
stop!
Kolo, kolo, kolo,
rada te imam!

Melinda Živko, 3. d

MALICA

Zjutraj sem pozno vstal,
zajtrk je na mizi ostal.
V šolo sem hitel,
ker pouk se je začel.

Med matematiko lačen sem bil,
čakal sem, da malico bom dobil.
Malica je dobra bila,
jaz pa sem jedel za dva.

Tim Mlečnik, 3. a

MOJE KOLO

Včeraj dobil sem novo kolo,
na glavo čelado sem dal
in se z njim na pot podal.

Ker prehitro je šlo,
zabil sem se v drevo.
Če brez čelade bi bil,
bi se v bolnici zbudil.

TOREJ POVEM VAM TO,
BREZ VARNE OPREME
NIKAR NA KOLO!

Aleks Požar, 3. a

NIKOLAJ

Jaz sem Nikolaj,
rad hodim po nazaj.
Ko pa mi ne gre,
v vrata zaletim se.

Noga me boli,
mama se jezi,
saj mi stalno govori:
»Nikolaj, po naprej hodi ti!«

Nikolaj Milutinović, 3. a

MOJA PESEM

Ko čez obzorje pogledam,
vidim gore in sneg,
ampak sonca ne vidim, ker mi
ga oblaki prekrivajo.
Jaz pa rečem: »Dajte soncu
dobro jutro, ne pa lahko noč.
Dajte oblaki, dajte,
saj že jutro je!
Lahko boste prišli,
ko bo luna vzšla.
Zdaj pa kar pojdite, saj je jutro
ne pa noč!«

Taja Zamrnik, 4. d

ORKESTER

Jaz igram na trobento,
moja mama na kitaro,
moj očim pa na
saksofon,
in učiteljica poje:
»Do re mi fa so la ti do,
do, ti la, so, fa mi, re
do.«
In še učiteljica Anika:
»La le li lo lu!«

Gaal Rutar, 3. d

ČRMOŠNJICE

Komaj čakam, še tri dni,
z našim razredom v Črmošnjice
bomo šli.

Kovček za NIT je že spakiran,
jaz pa še nisem prav dobro sfriziran.

Pesem bom nadaljeval,
ko v Domu Lipa bom stanoval.

Vem, da prijatelji bo pravi žur,
imeli bomo čips in polno avantur.

Miha Mlekuž, 4. b

POŠAST MICI

Moja prva pravljica

Nekoč je pri uri klepetanja prišla v razred pošast Mici.

Vsi otroci so takrat na široko odprli oči. Pošast jih je pozdravila. Otroci niso mogli verjeti, kaj se dogaja. Kar naenkrat so v razred prišle še tri žive knjige. Otroci so z vikom in krikom stekli iz razreda. Ampak na stopnicah so bile še druge pošasti, ki so obkrožale učence tretjega b razreda. Prestrašenim otrokom je na pomoč priskočila učiteljica. Poskusila jim je pomagati, a kaj, ko se ni mogla spomniti, kaj imajo pošasti najraje. Končno se je spomnila, da imajo pošasti rade sladkarije. Hotela je iti po sladkarije domov, a ji pošasti tega niso dovolile. Učiteljica ni več vedela, kaj naj stori. Kar naenkrat se je v njenih rokah pojavil čudežni pladenj. Na njem so bile čudežne sladkarije. Učiteljica je pladenj s sladkarijami visoko dvignila v zrak. Pošasti so se zapodile na sladkarije in izginile.

Učenci so se vrnili v razred in nadaljevali s klepetanjem.

Polona Češčut, 3. b

ABECEDNA ZGODBA

Nekoč je v deželi sanj stalo majhno drevo. To ni bilo navadno drevo. Bilo je Abecedno drevo.

V vejah je na vsakem listu sedela ena črka. Na listih so bile vse črke: a, b, c, č, d, e, f, g, h, i, j, k, l, m, o, p, r, s, š, t, u, v, z, ž. Črke a, e, i, o in u so hkrati rekle: »Mi smo edini samoglasniki v abecedi, ha, ha, ha«. Ostale črke abecede so se pritoževale. »Pa kaj potem!« je jezno rekla črka ž. Črke so se še naprej prepirale. Črka p je rekla: »Ko bo v abecedo prišla nova črka, se bomo pa me smejale.« Naenkrat se je nebo črno obarvalo. Črke so se v strahu razgledovale naokoli. A je v strahu rekla: »Kaj je bilo to?« »Ne vem,« je odgovorila črka b. Črka c je rekla: »Sovražnik prihaja v deželo!« Vse črke so se zgroženo spogledale. Tedaj se je črka a nečesa domislila. Rekla je: »Kaj pa če združimo naše moči?« »Odlična ideja!« se je strinjala črka z. Črka h je zadovoljno rekla: »Vi samoglasniki imate posebno moč.« Ko je to izrekla, je iz samoglasnikov puhnil oblaček rdeče barve in oblaček bleščic. Takrat je črna tema izginila. Črka b se je zahvalila vsem samoglasnikom.

Zdaj so se vse črke veselo igrale na soncu. Bile so srečne, ker teme ni bilo več.

Polona Češčut, 3. b

PRIJATELJI V ŠOLI

Bil je prvi šolski dan. Ivi je bila v prvem b razredu. V razredu ni imela nobenega prijatelja.

Čez teden dni so imeli prvo uro matematike. Učiteljica Sabrina je vprašala Ivi račun seštevanja. Ivi je bila zamišljena in ni odgovorila na vprašanje. Komaj potem je ugotovila, da jo je poklicala učiteljica. Ivi se je zbala, da ker ni poslušala in odgovorila na vprašanje, da ne bo imela prijateljev. Sošolka Nela, ki je sedela zraven nje, jo je vprašala, kaj je razmišljala. Ivi ji je povedala, da se bosta o tem pogovorili med odmorom. Ivi ji je zaupala, da se boji, da ne bo imela prijateljev. Nela ji je prijazno povedala, da bo ona njena prijateljica. Ivi je bila presrečna. Dogovorili sta se, da se popoldan dobita na igrišču. Skoraj dve uri sta se igrali, potem pa sta morali vsaka na svoj dom.

Zvečer sta bili veseli, da imata novo prijateljico.

Kiara Erzetič, 3. b

Ali veš, da ...

je največja puščava Sahara, ki se razprostira v severni Afriki 5000 kilometrov široko in da je velika kot Avstralija in Nova Zelandija skupaj?

In, da ...

v Sahari pade manj kot 10 centimetrov vode na kvadratni meter na leto?

ROGOPED

Moj bratec ni znal reči črke **R**. Tako se je riba spremenila v libo, repa v lepo, račka v lačko, Rok pa v Lok. Zato je moral obiskovati logopeda. Jaz pa sem rekla, da mora biti **rogoped**, saj uči otroke reči črko **R**.

Bratec zna zdaj končno reče **riba reže raci rep**.

Pija Podgorelec, 3. a

VELIKAN BI BIL KOPRČAN

»Bum, bum, bum,« velikan se sprehaja po gozdu. Nakar sreča zajčka.

»Halo, velikan!« mu reče zajček.

»Oooo, kaj pa je to?« vpraša velikan. Pred njim se pojavi lepo mesto.

»To je Koper!« mu odgovori veverica na drevesu.

»Sem lahko Koprčan?« vpraša velikan zajčka in veveričko.

»Če boš gradil v Kopru hiše, ja, v redu,« odgovorita.

»Pum, pum, pum, gradim, gradim, gradim,« je delal velikan.

In tako je velikan postal Koprčan.

Gaal Rutar, 3. d

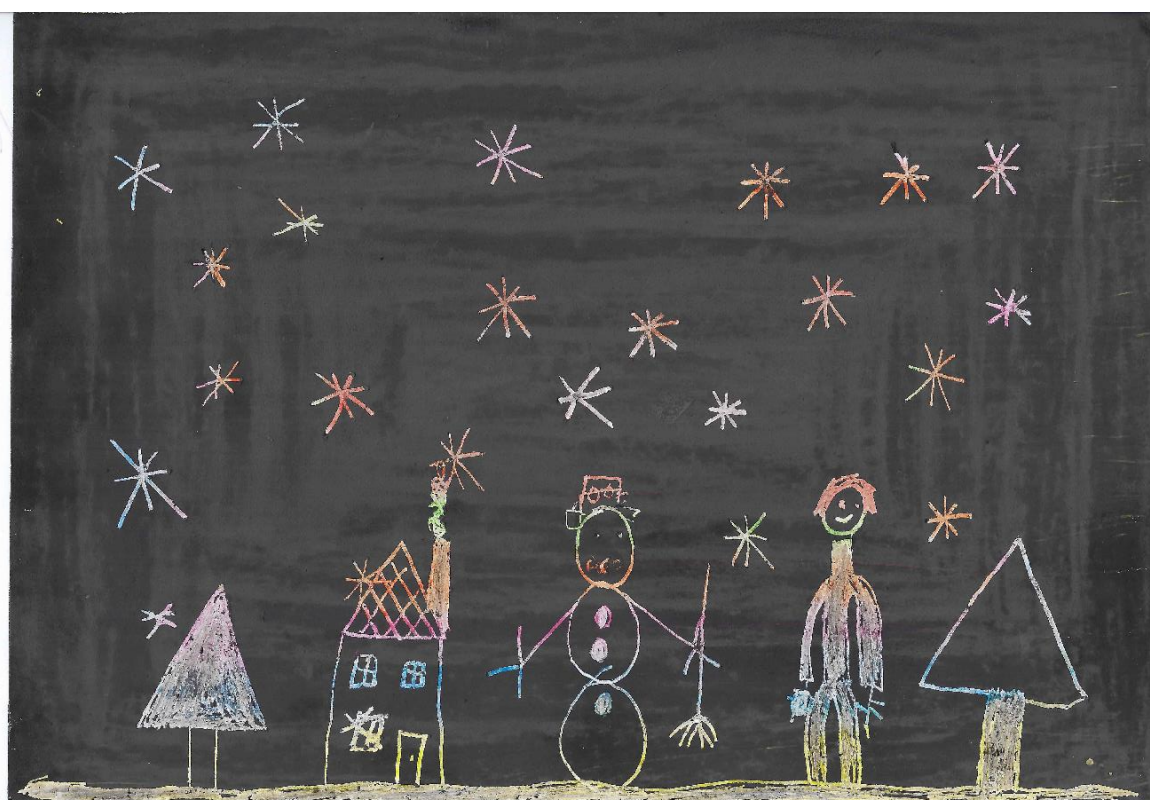
Všeč mi je novoletni čas, ko se vse sveti in blešči, še bolj če zunaj sneži.

Neža Dornik Kofol, 1. c

Kot škratki lovimo snežinke.

Kim Saksida, 1. c

Pozimi se rad kepam in delam snežake.

Jan Fratrik, 1. c

Za konec pa še malo zabave.

UGANKE

Kdo dolgo, dolgo brado ima
in vedno se smehlja,
ima majhne pomagače,
ki delajo igrače?
(ZARM KEDED)

Je bela kot sneg,
je mrzla kot led.
Kaj je to?
(AMIZ)

Se vozite na meni,
ampak nisem avto.
Narejen sem iz lesa,
ampak nimam motorja.
Rabim belo mrzlo podlago.
(EKNAS)

Evvel Araposki in Anej Berginc, 4. d

Ko snega zapade obilo
pod njo dobimo darilo.
(AKLEJ)

Od zgoraj se smehlja,
ko pada dol z neba.
(GENS)

Ališa Šemrov, 4. d

Hitro teče, travo je,
če te vidi,
brž stran gre.
(ANRS)

Nina Toman, 3. b

Po dežju v mesto pride,
zemljo nam rahlja,
mi pa se jezimo,
da solata je napol pojedena!
Le kdo je ta tatič?
(KINVEŽED)

Melinda Živko, 3. d

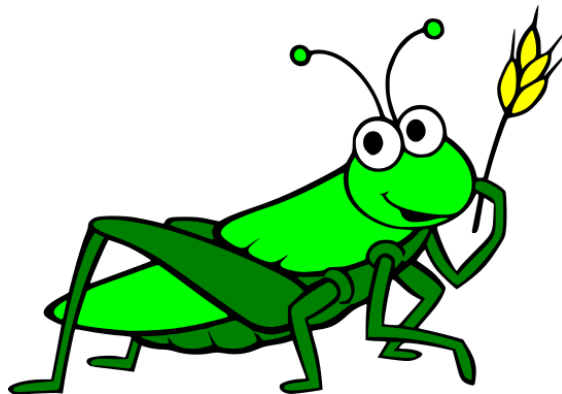
Ali veš, da ...
vseh osem planetov
našega osončja
kroži okrog Sonca
v obratni smeri
urinega kazalca?

Je rjava, je zelena,
včasih se je ustrašiš
in nato zbežiš.

A včasih jo pogledaš
in se kar stopiš.

Kaj je to?
(ACILIBOK)

Rebeka Deželak, 3. b

IZŠTEVANKE

Bim, bum, bam, ti si en velikan.
Skoči z leve proti desni,
tvoj korak naj bo plesni.
En, dva, tri, pleši z nami tudi ti.

Mojca Valantič, Danaja Berginc, 3. a

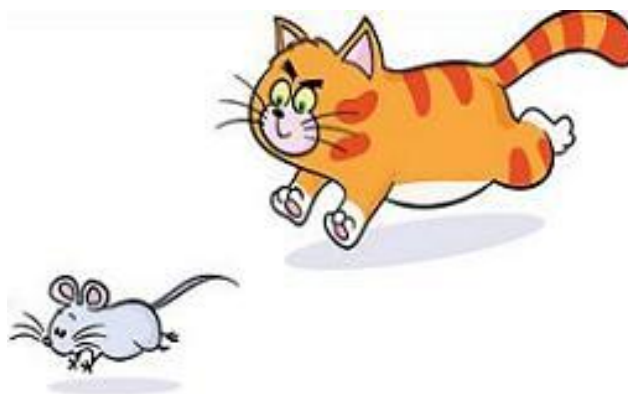
Ena torba, en balonček,
ena torta in en slonček
Ciciban, cicino
pa povej število to.
Ena, ena, dva, ena, ena, tri,
pa povej število ti!

Mia Vodopivec, 3. a

Miška, muca se lovita
ici buc, ici buc
ti si Muca,
jaz sem Miška.
Ici buc, ici buc,
zdaj ostane krici buc.

Čarovnica Cece
je kuhala kafe,
kafe se je polilo,
je ratalo lepilo.
Pride policaj,
želi kafe nazaj.

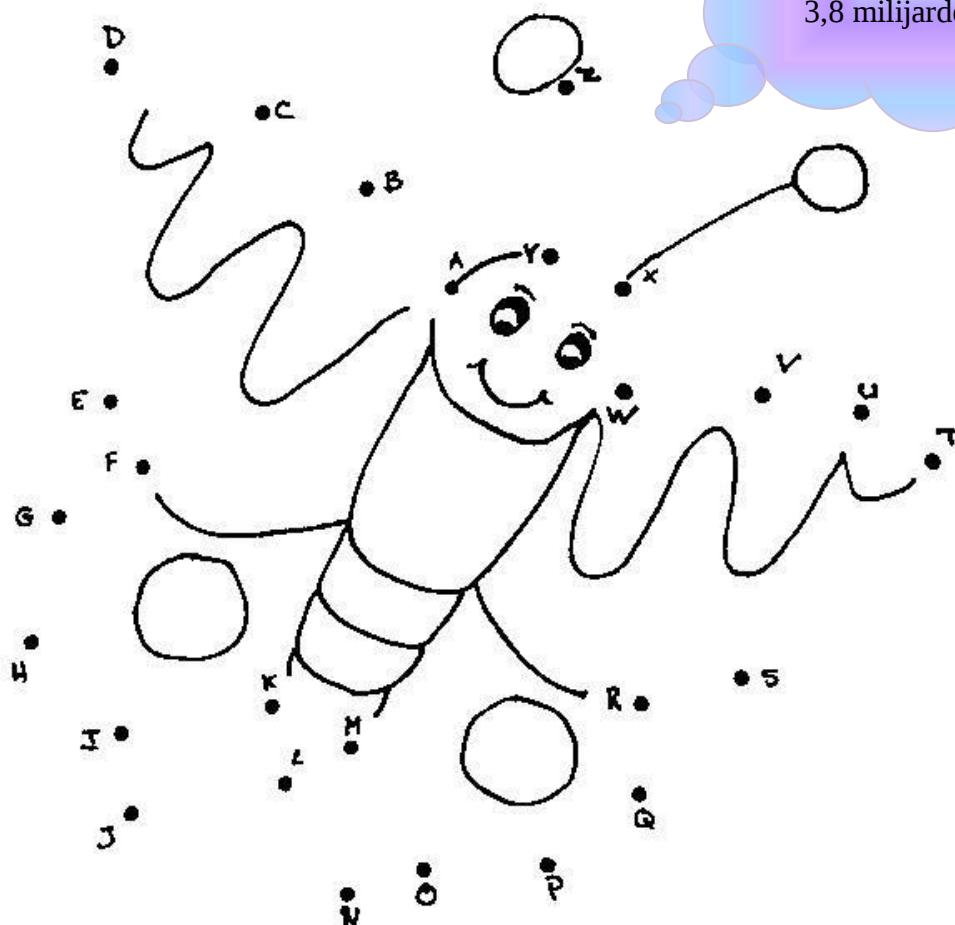
Špela Mašera, 3. c

PIKA, PIKA, PIKICA

Poveži pike.

Ali veš, da ...
so bila prva živa bitja
bakterije, ki so
nastale v morju pred
3,8 milijarde let?

Taja Zamrnik, 4. d

VICI

Želvetica pleza na visoko drevo. Po dolgih urah mučnega plezanja pripleza na vejo in se požene v globino. Med padanjem na vso moč krili s sprednjima nogama. Z glasnim treskom prileti na tla in omedli. Ko se zave, spet začne počasi plezati na drevo, spet skoči in ponovno trdo trešči ob tla. Toda po vsakem padcu želvetica spet in spet spleza na drevo. Z veje jo žalostno opazujeta dva ptička. Čez čas se samička obrne k samcu: "Veš, mislim, da je prišel čas, da najini želvici poveva, da je posvojena!"

Gresta prašič in pes po
cesti, pa začne padati
dež.

Reče prašič:
"Pasje vreme."

Pa reče pes:
"Ja, svinjsko lije."

Kaj rečeta 2 zobotrebca, ko
vidita ježa? Poglej avtobus!

Kaj reče 1 nogavica drugi?
Poglej ogledalo!

Učenci so rekli, da je naloga
pretežka. In je učitelj rekel,
da je enostavna kot pasulj.
In so jo vsi pojedli!

Ali si že kdaj pokazal
učiteljici jezik? Le ker je
zdravnik tako predpisal!

Kako imenujemo najhitrejši
računalnik na svetu? To
šiba.

KOSTI

Pri naravoslovju in
tehniki:

Učiteljica: »No, Peter,
zdaj pa povej, koliko
kosti imaš v telesu?«

Peter: »Najmanj dva
tisoč petsto.«

Učiteljica: »Zakaj pa me
včeraj nisi poslušal, ko
sem razložila, da je v
človeškem telesu okoli
dvesto kosti?«

Peter: »Saj sem! Ampak
sem danes zjutraj jedel
sardine!«

PREPOZEN

Janezek prihiti v šolo deset minut
prepozno.

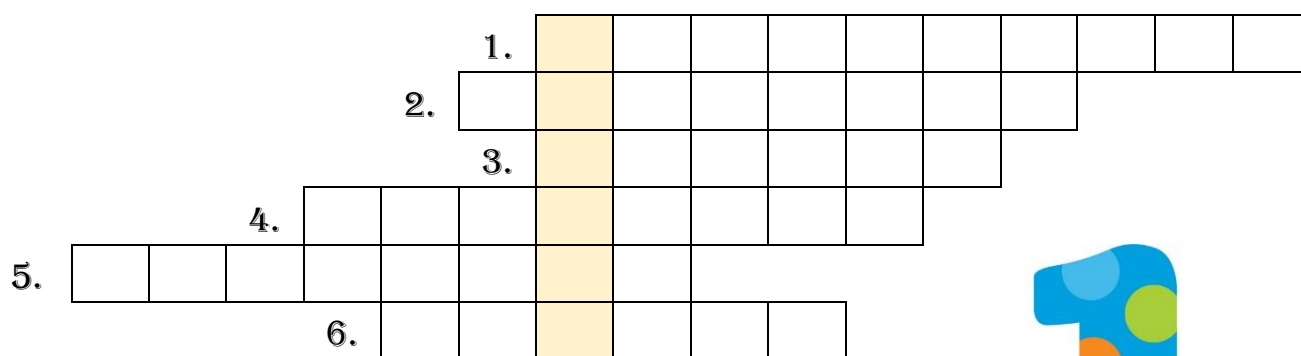
Pri vratih sreča ravnatelja, ki mu
reče:

»Deset minut prepozen!«

Janezek pa: »Jaz tudi.«

Novinarji Taja, Miha in Ian so za nas na
svetovnem spletu poiskali te zabavne vice.

KRIŽANKE

1. ... poučuje cel razred.
2. ... je prostor za učenje.
3. ... je matematična formula.
4. ... je druga matematična formula, ki se začne na NE.
5. Simbol $3\odot 3$ uporabljamo za ...
6. V šoli pišemo v ...

Ian Beltram, 4. d

Ali veš, da ...

francoski policisti
ne smejo nikogar
tikati, niti mladih?

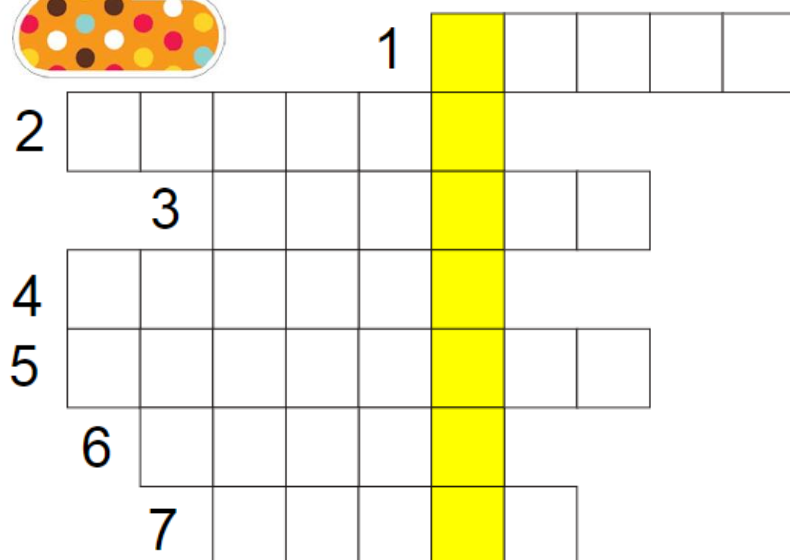
Ali veš, da ...

je na Kostanjevici
pri Novi Gorici
pokopan zadnji
francoski kralj?

Ali veš, da ...

Kitajci izberejo otroku
ime tako, da vržejo
lonc po stopnicah in
zadnji zvok, ki ga
slišijo, bo otrokovo
ime?

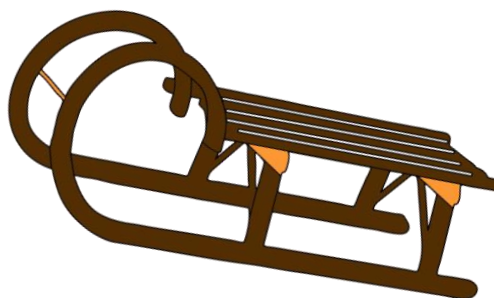
HAHA, HAHA, HAHA!

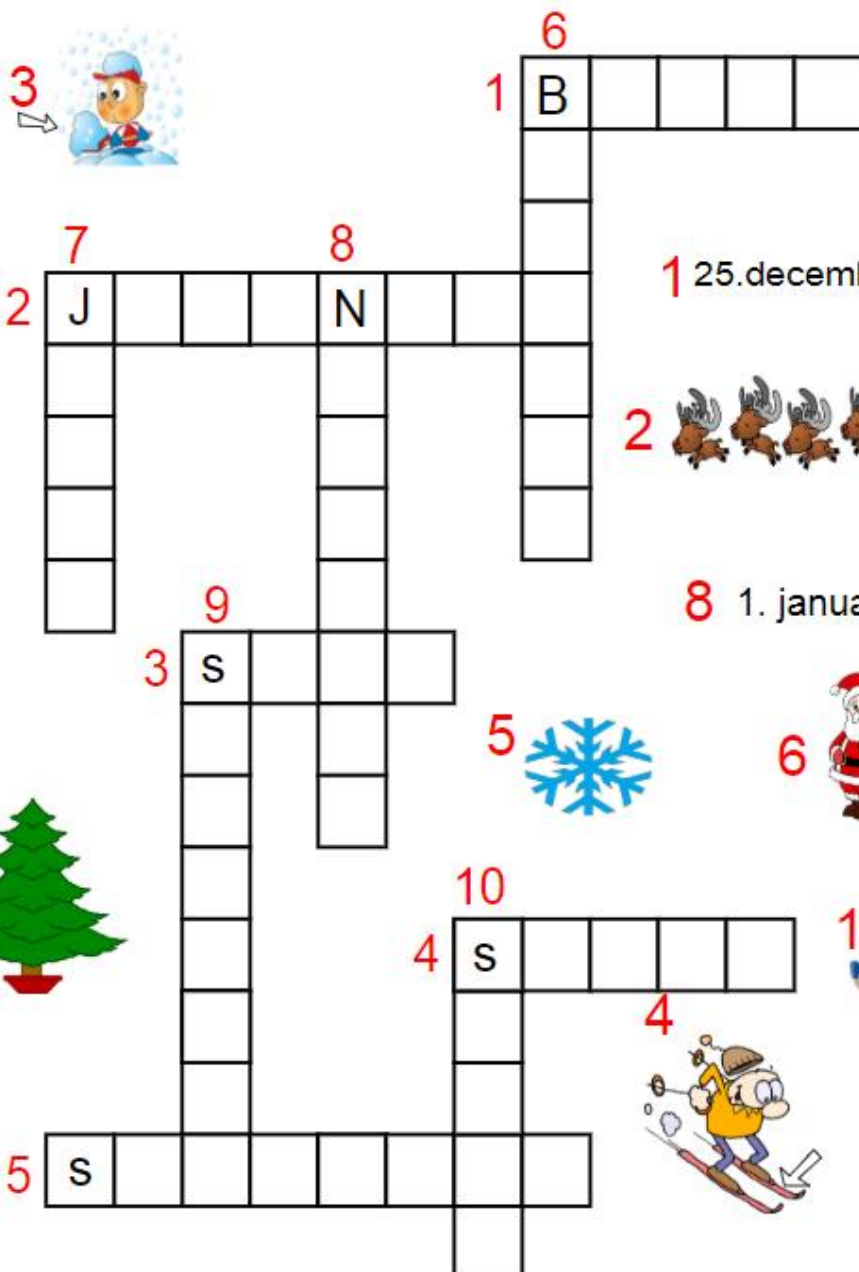

1. Kdaj okrasimo jelko?
2. Kaj je pod jelko?
3. Namesto nosa ima korenček
ima metlo in lonec.
4. Pomagajo Božičku.
5. Vlečejo Božičkove sani.
6. S hriba se spuščamo z njimi.
7. Je lepa, zelena, pod njo so darila.

Taja Zamrnik, 4. d

9 po njem smuča smučar

Miša Gregorič, 4. d

MATEMATIČNA PIKICA

Reši račune in poveži pikice.

$4 + 4 =$

$8 \cdot 8 =$

$13 - 13 + 10 =$

$40 + 55 =$

$20 - 8 =$

$3 + 4 - 2 =$

$15 + 18 =$

$0 + 8 - 4 =$

$2 + 2 - 2 =$

$1 \cdot 1 =$

$8 + 4 =$

$18 - 3 + 2 =$

$88 - 9 =$

$5 + 5 - 3 =$

$17 - 1 - 16 =$

$8 - 8 =$

$6 + 7 - 2 =$

$20 - 3 + 8 =$

$14 - 5 =$

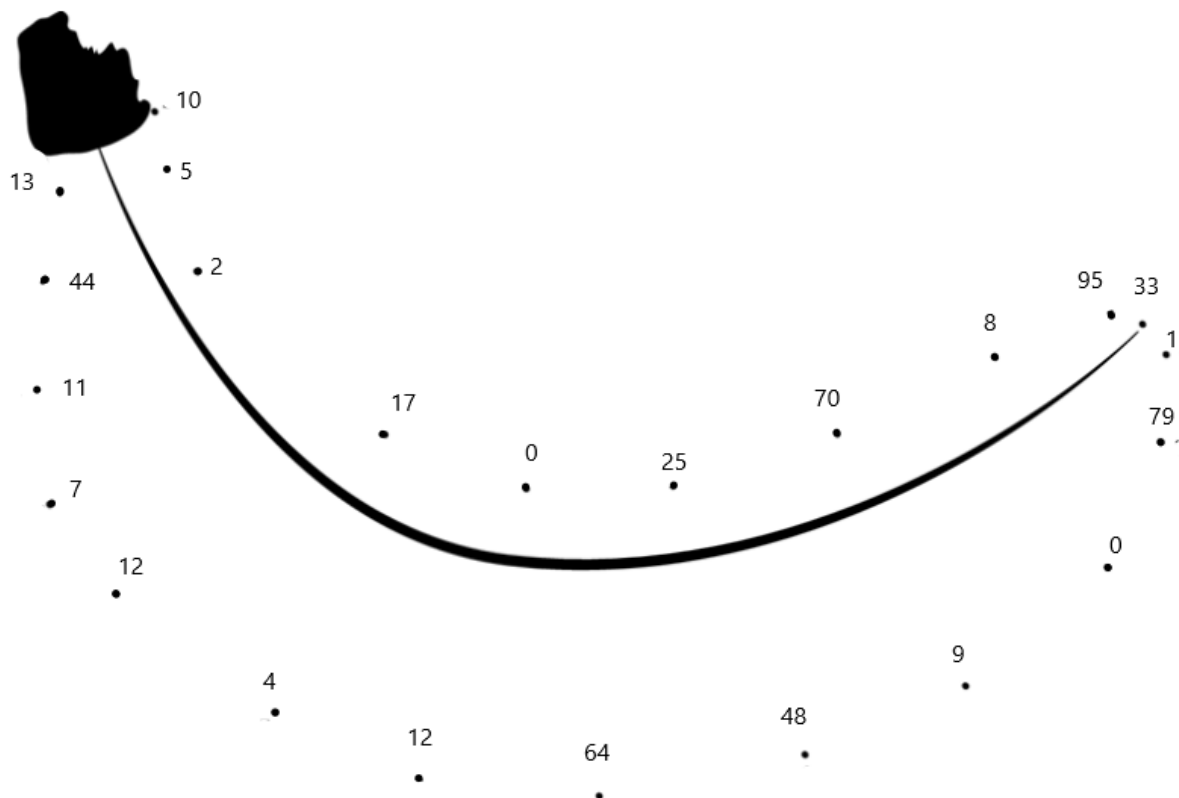
$112 - 79 + 11 =$

$30 - 10 + 50 =$

$80 - 32 =$

$8 + 8 - 5 =$

$4 \cdot 2 =$

Gaal Rutar, 3. d

Šolska himna

Avtor glasbe: Nika Kodrič

Avtor besedila: Alja Furlan

Naša šola je šola množine,
ima čar dvojine, kot ti in jaz,
naša šola je šola bližine,
da nam je svetlo, da nam ni
mraz.

Naša šola je dar zgodovine,
uči sedanost za vse kar pride.
Mi smo del nje in se učimo,
kdo smo, kam gremo, kako
živimo.

Mi
iz mesta, ki diši,
mi
iz šole, ki cveti,
mi,
jaz in ti:

(refren)

smo Marljivi, Iskreni, Ljubeznivi,
Olikani, Jasni, Kulturni, Aktivni,
radi smo vidni in smo glasni,
zabavni in strastni.

Naša šola je dar zgodovine,
uči sedanost za vse, kar pride.
Mi smo del nje in se učimo,
kdo smo, kam gremo, kako živimo.

Mi
iz mesta, ki diši,
mi
iz šole, ki cveti,
mi,
jaz in ti:

(refren)

smo **M**arljivi, **I**skreni, **L**jubeznivi,
Olikani, **J**asni, **K**ulturni, **A**ktivni,
radi smo vidni in smo glasni,
zabavni in strastni.

smo Marljivi, Iskreni, Ljubeznivi,

Olikani,

radi smo vidni in smo glasni,
zabavni in strastni.

Mi
iz mesta, ki diši,
mi
iz šole, ki cveti,
mi,
jaz in ti.